

Luxembourg den 20. maj 2014

Presse og Information

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-333/13
Elisabeta Dano og Florin Dano mod Jobcenter Leipzig

Ifølge generaladvokat Melchior Wathelet kan Tyskland på grundlag af et generelt kriterium, som godtgør, at der ikke består en reel forbindelse til værtsmedlemsstaten, afvise at udbetale »sociale ydelser til arbejdssøgende« til statsborgere fra andre medlemsstater

Tyskland kan således udelukke personer, som kommer med det ene formål at søge arbejde eller at modtage social bistand, fra at modtage sådanne ydelser

I Tyskland kan arbejdssøgende ansøge om grundsikringsydelser, bl.a. med henblik på at sikre dem et eksistensminimum¹. De ydelser, der således tildeles, har til formål at sikre, at der kan føres et menneskeværdigt liv, og skal dække grundlæggende behov, supplerende behov og behov for indkvartering og varme. Personer, som kommer til Tyskland alene med det formål at modtage disse ydelser eller at søge arbejde, er imidlertid ifølge tysk ret udelukket fra at modtage disse ydelser. Formålet med denne udelukkelse er at undgå, at sociale ydelser bliver en urimelig byrde for Tyskland.

Sozialgericht Leipzig (den sociale ret i Leipzig) har forespurgt Domstolen, om EU-retten er til hinder for en sådan udelukkelse. Denne ret skal træffe afgørelse i en tvist mellem Elisabeta Dano og dennes mindreårige søn, begge rumænske statsborgere, og Jobcenter Leipzig (en kompetent lokal administration). Jobcenter Leipzig har med henvisning til den i tysk ret fastsatte udelukkelse afvist at tildele disse to personer grundsikringsydelser². Elisabeta Dano og hendes søn (født i Tyskland) har i flere år boet i Leipzig i en lejlighed, der tilhører en søster til Elisabeta Dano. Søsteren sørger for deres forplejning. Elisabeta Dano har ingen erhvervsmæssige kvalifikationer og har hidtil ikke været erhvervsaktiv hverken i Tyskland eller Rumænien. Hun er tilsyneladende ikke kommet til Tyskland for at søge arbejde og tilsyneladende bestræber hun sig ikke på at finde et arbejde i dette land.

Generaladvokat Melchior Wathelet giver i sit forslag til afgørelse af dags dato udtryk for den opfattelse, at EU-retten³ ikke er til hinder for, at statsborgere fra andre medlemsstater på grundlag af et generelt kriterium får afslag på at modtage en »særlig ikke-bidragspligtig kontantydelse« (såsom de tyske grundsikringsydelser for tyske arbejdssøgende⁴), på betingelse af, at det

¹ Sozialgesetzbuch Zweites Buch, SGB II (den tyske lov om social sikring, bog II). Grundsikringsydelserne i SGB II omfatter ligeledes ydelser, der har til formål at sikre integration på arbejdsmarkedet, men disse ydelser er ikke genstand for denne sag. Ved siden af denne ordning for arbejdssøgende fastsætter en social bistandsordning i snæver forstand, inden for rammerne af SGB XII, en tilsvarende udelukkelse som den, der omhandles i Dano-sagen.

² Elisabeta Dano oppebærer imidlertid for sin søn et børnetilskud (»Kindergeld«) på 184 EUR pr. måned samt et forskud på underholdsbidrag på 133 EUR pr. måned fra de tyske myndigheder.

³ Det drejer sig nærmere bestemt om i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16.9.2009 (EUT L 284, s. 43), og ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77, og berigtigelser EFT L 229, s. 35, og EUT 2005 L 197, s. 34).

⁴ Ifølge generaladvokaten udgør disse ydelser, som fremkommer ved en sammenlægning af to tidligere ordninger (nemlig arbejdsløshedsbistand og social bistand), særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse som omhandlet i forordning nr. 883/2004 og skal dermed overholde ligebehandlingsprincippet. De udgør imidlertid også sociale ydelser som omhandlet i direktiv 2004/38, således at værtsmedlemsstatens statsborgere og unionsborgere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed og ophold, i givet fald kan være genstand for forskellig behandling.

fastsatte kriterium (som f.eks. et kriterium om, at ansøgeren er indrejst på medlemsstatens område) kan godtgøre, at der ikke består en reel forbindelse til værtsmedlemsstaten og således tilsigter at undgå, at der opstår en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system.

Generaladvokaten henviser til, at EU-retten⁵ tillader unionsborgere og deres familiemedlemmer at opholde sig i en anden medlemsstat end den, hvori de er statsborgere, i tre måneder, så længe de ikke bliver en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system. Når sådanne personer ønsker at blive længere end tre måneder, skal de råde over tilstrækkelige midler, således at de ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system. Det følger nødvendigvis heraf, at der herved kan forekomme en forskellig behandling i forbindelse med tildeling af de sociale ydelser mellem værtsmedlemsstatens statsborgere og andre unionsborgere.

En lovgivning, som nægter tildeling af grundsikringsydelser til personer, der, langt fra at søge at integrere sig på arbejdsmarkedet, kommer til Tyskland alene med det formål at drage fordel af det tyske sociale system, er ifølge generaladvokat Wathelet i overensstemmelse med EU-lovgivers ønske. En sådan udelukkelse gør det muligt at undgå, at personer, der gør brug af deres ret til fri bevægelighed uden vilje til at integrere sig, bliver en byrde for det sociale system. Lovgivningen er desuden i overensstemmelse med det råderum, der er overladt medlemsstaterne på området. Den gør det med andre ord muligt at undgå misbrug og en vis form for »velfærdsturisme«.

Generaladvokaten bemærker desuden, at det kriterium, der er lagt til grund i Tyskland (nemlig indrejse i Tyskland alene med det formål at søge arbejde eller at opnå social bistand) kan godtgøre, at der ikke består en reel forbindelse til værtsmedlemsstatens område, og ikke foreligger en integration i dette område. Dette kriterium gør det muligt at sikre, at ordningen er økonomisk holdbar, og at dens økonomiske ligevægt ikke bringes i fare. Den tyske lovgivning forfølger derfor et lovligt formål, således som det kræves af Domstolen. I øvrigt er generaladvokaten af den opfattelse, at det valgte kriterium synes at stå i rimeligt forhold til det forfulgte mål. Med henblik på at afgøre, om ansøgeren henhører under den pågældende undtagelse og således bør få afslag på tildeling af grundsikringsydelserne, må de tyske myndigheder nemlig nødvendigvis undersøge ansøgerens personlige situation.

BEMÆRKNING: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin rådslagning og afstemning, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Forslaget til afgørelse](#) offentliggøres på webstedet CURIA på fremsættelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

*Billeder fra fremsættelsen af forslaget til afgørelse er tilgængelige via
»[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106*

⁵ Nærmere bestemt direktiv 2004/38, nævnt i fodnote 3.